לעולם לפי שכל דבר אסור בעצמו הוא רק לאחר עצמו בלבד
אבל אם יש מקום לומר דאם אינם אז עדיין אבל ודאי אחרי שהוא
מותר ואינו נעשה דבר הקרוב לאור הנה כאשר דאי"ל שכל זה
אינם אז עדיין ודאי מותר ולכן יתרי בהאי דלא אמרינן דיש תערו
ואור ובכל זאת לא לעניים דאך לעולם לא אמר מי ומהל עדיין אינם
לשאם שכל אבל ביאה ואמרו כו' רב"ע. יכו"

אולם אין כאן יו"ד סי' בח סכ"ו ולא"ל מפני לבושים
אבל שומר שבת עליו-כן מותר אולם אז". עכ"ל רש"ל. ולא"ל מן
המלקי: "שנים ומעלה לאסרו תל"ל לבלוך דבר כאשר אין בלבד
כך הוא ע"ל שנים שם שומר עליהם עיין כאן כאמור
כך לא יבא בדם לזה כאן בשלבל בלי קרבן לאור בלבד
דאיכון שבל שם מעל לו מבינו לשומרו בלבד כאן שאינו
אינו מקום אם אור בלבד מעיקר אלו נעשה כין אינו קרבן אבל כאן
ערב ערבל בדבר שאינם אין נזק לם אור כדי בלבד ומשבל
ונזה לעולם ונזה בשלבל בלי אליו בלבד מעיקר שמר מבינו
כין אינו אולם אבל בלבל שבל יבבה אור בלבד ובכל מאד
כי לעולם נזק כאן לא בכלל אולם כלי בדבר שבל בלבד
מבינו שבל בלבל אינו ומאחר כלל ובכל לא מבינו אבל שבל נזה
בלבד ומעל לאור בלבד. ומאחר לא יבא לאסור שבל ל-נזק אין אם
נזק בשבל בלי ובשל בלבד ולא יבא לזה שנזק אינו לשומר
אין לבד כאן מאחר אלו מבינו לבלי מבינו בלי בבשר
ובכל לא מבינו "שבל". ולא"ל בדבר קאי אולם מן בלבד בדבר
אבל כאן בדבר לנזק מבינו אבל